

15.6.53, יום ב' ב' תמוז

בא אצלי נפתלי. המועצה הכלכלית הייתה לברכהידועה. עברו כולם בלי חיכוכים. ההמלצות נתקבלו לא לפי סקטורים, אבל הגיעו בזמן האחרון לנקודת קעאון באספת הממשלה: חילוקי דעות בין המידדים. נפתלי נמנע להביא למועצה דברים השנויים במחלוקת הסרים (כגון מסבע חוץ). חברי הממשלה לא באו לישיבות, והורגש כאילו לא מהגיבוס המועצה. ויש מקרים שגם חברי המועצה לא באים. עוב גולדמן נציג הכוחרים. פרובוביץ מנציגי המעשיה לא השתתף, שני חבריו - גלכטוולר וליפשיץ מטהמטיכ. מולר אינו פעיל. כנראה מהוך הרגשה שאין המועצה יעילה.

יש בלי טעם לקיים המועצה ולעודדה.

שאלתי את נפתלי על המו"מ עם האמריקנים ואם רצוי שזה יהיה דוידק. נפתלי מפקפק, לא רק בגלל הכוונתו שלא לעמוד על דיוק העובדות, אלא גם מפאת היותו מנהל הבנק הממלכתי. חוסר הדיוק, סבור נפתלי, אפשר יהיה לחקן על ידי משרדו של גס.

- שטעון פרס חזר אסטמטל כח"ל. יש הסכם מצד הממשלה הצרפתית למכור לנו 26 תותחים כבדים (155 מ"מ) ועם הממשלה באנגלית על קניית סנטוריונים ותותחים סמינים שונים. נבטרה קניית הרובים בספרד.

- בא אצלי ברנשטיין. ביקר באילת. כרגע כל אנשי אילת מתעוררים מתחציבי המדינה, גם חילים וגם אזרחים. הדבר שיעזור לפיתוח אילת - זהו חיירות.

על המשלה לבנות מלון. החכורה רק באוויר. דיג? לא פועל כיום מה (בררתי לאחר כך שאין זה מדויק כל כך). בעית הכים נמחרה. כציע לקנות אניה חיירים ישנה ולהעמידה בנסל כמלון.

אגמון הוא נציג המשלה באילה, כציע להקים חברה לפיתוח אילה כשהוף המשלה, דרום אפריקאים, אמריקנים לשם פיתוח הנמל, דיג, הקמה מחסן יותר גדול, בנין מלון.

שאלתי את ברנסטין על עניני מסחר והעציה. השוכותיו לצרכים מקומיים מנצלים רק 50% מהכוחר ההעציתי שלנו. היבוא מוחת, היצוא עלה ב-23%. מהי סיבת ההתיקרות המתמדת? מפני שער עכשיו נחנז מסמא ולחם במחיר נטוף. עכשיו - מלירה הדולר. ביטח המזון המחירים עולים, בשטח מוצרי ההעציה המחירים יורדים. פריון העבודה עלה קצת.

האספר להמסיק ההתיקרות? ב. מקוזה שכן, אבל הענינים באוצר לא בסדר. אין ליקווידיות. לחיירים נוהנים עכשיו 1.8 ל"י בעד דולר. בשוק החחור הדולר הוא 2.25 ל"י.

שאל לסיבת רצוני לבאת לחומש. הסברתי לו.

- בא אצלי שמעון פרס: היום מגיעים שני הג'טים הראשונים. פייסי גלוסטר מביאים אוחס. בכל הודס יגיעו שנים. ברסה דוד ים כסלול לג'טים. אחרי גאוסן של צורצ'יל חל שנוי לסובה ביחס לישראל בכמה חוגים.

במשך יומים ניהנה לנו חסובה חיובית בנוגע לסנסוריונים (20-30), כ"א 200,000 דולר (כולל נשק וכבוזים - 300 פגוז לסנק. כל סנסוריון 48 טון.

קרדיט לשלוש שנים. לוויתם ממסן חקנית. הופיין עזר לכך. אישרו גם קנית
נשק אחר (במחיר 20, חצי מזה של קנדת) 1 תותחים אנשי אוויריים של 3,7
אינטס (100 סנטימטר), 75 תותחים של 25 ליטראות (13,000 \$ כ"א), וגז
14 שולר, 25 תותחים של 17 ליטרא. מופח כבד של 45 אינטס (כ"א 25,000 \$)
תותחים 37 מילימטר 25 תותחים של 25 ליטרא מסונעים, 15 תותחים מסונעים
17 ליטראות.

בצרפת חלה הרעה ביחס אלינו. אין מסללה. דיבון הלך לראוה סוריס
שומן (אינו קרובו של רובר שומן), סגנו של בידו. האחרון הורה שאמנם הכטיח
למישר למכור נשק, אבל לא ידע שהמדובר הוא על סנקים ומותחים.

1/10

חרובים במסרד נסחרו (בעזרת נשיא ניקרגואה).

חרשמים מוכנים לייצר מסומי סילון בארץ. לאחר שיחיו גמורים נשלם
במשך 3 שנים.

אנו חייבים עוד בחו"ל 200,000 \$ (במקום 1 מיליון שחינו חייבים) -
מלן רח"מ בדרום א אפריקא, סעד כצתרים בביחי.